

РЕШЕНИЕ

№ 3767

гр. София, 08.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1473** по описа за **2022** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] против решение № 1385 от 07.12.2021 г. по н.а.х.д. № 11723/2021 г. по описа на Софийски районен съд - 10-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-643 от 29.07.2021г., издадено от М. Ф. - Заместник председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност” на основание чл.27, чл.53 и чл.83 от ЗАНН, чл.15, ал.1, т.7 от ЗКФН, чл.222, ал.1, предл.2 и чл.221, ал.8, т.7, предл.1 от Закона за публично предлагане на ценни книжа (ЗППЦК). С последното на [фирма] е наложена „имуществена санкция” в размер на 12000 (дванадесет хиляди) лева за извършено нарушение на чл.221, ал.6, вр. чл.212, ал.1, т.1, вр. чл.100н, ал.2, вр. ал.5, вр. ал.4, вр.чл.100т, ал.1, изр.1, предл. 2 и ал.3, вр. чл.100ю, ал.1, т.9 от ЗППЦК.

Решението се обжалва като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба. Иска се неговата отмяна и отмяна на наказателното постановление. Алтернативно се моли за намаляване на наложената санкция или за

връщане на делото за ново разглеждане.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба. Претендира сторените разноски.

Ответникът – редовно призван, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба, по съображения изложени и в първоинстанционното производство. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е потвърдено процесното наказателно постановление като на [фирма] е наложено административно наказание затова, че не е изпълнило ПАМ, с която дружеството се задължава да коригира и представи на обществеността коригиран одитиран консолидиран финансов отчет за 2019г. в определения с Решение № 724-ПД от 24.09.2020г. на Заместник председател на КФН срок.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че жалбоподателят [фирма] е публично дружество и емитент на ценни книжа, и като такъв е адресат на нормите на ЗППЦК. С посоченото по-горе решение, по отношение на него била наложена принудителна административна мярка, съгласно която, същото се задължавало в 60-дневен срок от получаване на решението за прилагане на принудителна административна мярка, да изготви и представи в КФН по реда на чл.100, ал.1, изр.1, предл.1 и ал.4 от ЗППЦК, а именно чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път - е-Р. коригиран одитиран годишен консолидиран финансов отчет за дейността на [фирма] за 2019г. Видно от известието за доставяне, приложено на лист 26 от делото, писмо с изх. № РГ-05-44- 11 от 24.09.2020г., към което е приложено и Решение № 724-ПД от 24.09.2020г., е получено от [фирма] на 28.09.2020г. Срещу решението за налагане на ПАМ е подадена жалба от [фирма]. Същата е оставена без уважение с Решение № 141/16.02.2021г. на АССО и Решение № 7616/24.06.2021 г. на ВАС.

Предвид обстоятелството, че обжалването на наложената ПАМ не спира изпълнението, служител на КФН извършил проверка и констатирал, че [фирма] не е изпълнило ПАМ.

Ето защо, на жалбоподателя бил съставен АУАН, а въз основа на него и издадено обжалваното Наказателно постановление № Р-10-643 от 29.07.2021г. за нарушение по чл.221, ал.6, вр. чл.212, ал.1, т.1, вр. чл.100н, ал.2, вр. ал.5, вр. ал.4, вр.чл.100т, ал.1, изр.1, предл. 2 и ал.3, вр. чл.100ю, ал.1, т.9 от ЗППЦК.

От правна страна, Софийски районен съд е счел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени изискванията на закона досежно материалната компетентност на техните издатели, както и тези за описание на нарушението/ дата, място и обстоятелства, при които е извършено/.

По съществото на нарушението, съдът е приел, че жалбоподателят е субект на административнонаказателна отговорност, както и че нарушението е безспорно установено, както от обективна, така и от субективна страна. Съдът е направил задълбочен анализ на събраните по делото доказателства , като е дал отговор на всички възражения в жалбата, като е счел същите за неоснователни.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Решаващият съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи.

В съдебно заседание е разпитан актосъставителя, чиито показания са разгледани в съвкупност с останалите събрани в хода на делото писмени доказателства.

Направените от съда изводи се споделят изцяло от настоящия касационен състав. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в него, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Касаторът не е ангажирал други доказателства, които да оборят правните изводи на първоинстанционния съд. В касационната жалба не са въведени оплаквания, които да доведат до промяна в направените изводи.

Не се споделя твърдението на касатора, че първостепенният съд не е обсъдил доводите за практическа невъзможност да се изпълни наложената ПАМ. Напротив, съдът е сторил това, като е отхвърлил същите с убедителни аргументи. Отделен е въпросът, че в административнонаказателното производство законосъобразността на наложената мярка не подлежи на обсъждане. Още повече, че същата е атакувана по съдебен ред и е влязла в законна сила. Правилно съдът е посочил, че жалбоподателят е разполагал с възможност да уведоми наказващия орган за евентуалните затруднения, които среща, и да поиска удължаване на срока за изпълнение, от която не се е възползвал.

Предвид изложеното, съдът намира, че не е налице твърдяната от касационния жалбоподател немотивираност и неправилност на съдебния акт. При изследване на доказателствената съвкупност не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

С оглед широко установените законови рамки на наказанието / от 10 000 до 50 000лв./ и предвид установеното наличие и на отгечаващи отговорността обстоятелства, настоящата инстанция споделя извода, че не са налице основания за намаляване на наложената санкция от 12 000 лева.

Ето защо, съдът приема, че съдебният акт е постановен при правилно приложение на закона, като при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, не се констатира наличието на касационни основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г.) в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

При този изход на спора, съдът намира за неоснователно направеното искане от касационния жалбоподател за присъждане на сторените по делото разноски.

Искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв.

Ето защо, съдът намира, че следва да присъди в полза на ответника в настоящото производство юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1385 от 07.12.2021 г. по н.а.х.д. № 11723/2021 г. по

описа на Софийски районен съд - 10-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] 1592, район Искър, [улица], представлявано от заедно от единия изпълнителен член на управителния съвет К. И. Б. или А. М. М. и прокуриста М. М. Г. ДА ЗАПЛАТИ на Комисия за финансов надзор сторените по делото пред АССГ разноски - юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.